

Curandum esse, ut sit Mens sana in Corpore sano.

In hoc commercio medicorum est: corpori menti aegrotanti per curam corporis, philosophorum autem: corpori afflito per mentis regimen opitulandi. Primo quanta menti vis insit ad omnes vires motus vitales vel promovendos vel impediendos, praesertim in affectibus, vel lippis et tonsoribus notissimum est; huc pertinet illud impetum faciens Hippocratis. Verum nos tantum hic respicimus, quae continuo fiunt, non tanquam status extraordinarii in naturam quasi concutiunt, et ad vitam necessario requiruntur. Primo vis imaginationis in somno ad corporis fabricam agitandam et in vigilia sola meditatione debilitandam. Quomodo corpori ventriculo per motus animi in confabulatione amica, tamen vivaci opem ferre possumus aut meditando durante coena subtrahimus.

Apathia (mens serena videt, sub pedibus nimbos et rauca tonitrua calcat), quatenus consistit in libertate a mentis propensionibus, quas proprie passiones vocant, quae rodunt et exedunt praecordia et aut vim vitalem compeditibus quasi adstringunt, talis inquam maxime commendanda est. Aliter autem sentiendum est de intimis illis mentis animi motibus, quos affectus vocant, qui impetu quodam (mentem) corpus pariter concutiunt, qui, si non usque ad impotentiam intendantur, salubres esse possunt. Affectus Gaudii, indignationis in sermonis quendam ardorem effusae, Admiratio saepe mo, quaedam gradus timoris spe semper et spei vicissitudo, quemadmodum fit in lusibus, qui quanquam speciem amici eo otii pree se ferant mentiantur ad fallendum tempus instituti, tamen vere aperte auri fannem cupidinem redolent, multum ad corporis aegri commotionem faciunt. potissimum hanc ob causam, quod mens nulli obiecto affixa pervagatur multa celeri motu, et haec quidem ipsi non flocci pendenda.

Philosophus est, qui rationis colendae causa animum advertit rerum rebus et hoc oblectamento veluti loto gustata omnes sensuum illecebras et cupiditates contemnit. Sed qvoniā hic labore opus est arduis civium officiis adstricti sumus, necesse est, ut tantum quasi occupati tanquam in otio, non quasi negotio obruti, ipsius hortos colamus. – Sed corpus onustum hesternis vitiis animum quoque praegravat una et atque figit humo divinae particulam aurae. Disciplina corporis itaque habenda est Philosopho proprie e non e corporis cognito mechanismo sed ex experientia cognoscendi. Mendelssohnii magni viri laudatores praecones partim vni, partim alteri eruditorum suorum cum ipso contendentium culpam vitae mortis impingunt) Meo qvidem judicio nemo tam atrocis criminis insimulandus mihi videtur, sed ipsa vitae ratio viri desideratissimi in culpa fuit. Quanquam enim ad provehendam aetatem parum conductit cuticulam curare et molestias refugere, tamen disciplina corporis severior et tanquam duri potius et agrestis domini quam amici mentis nostrae sodalis ipsi scripta temperantia vires ipsius citius sensim exhaustit, quo pertinet potissimum tanta in abstinendo ut ita dicam quasi intemperantia ut quod ob quedam incommoda, quae plenum ventrem comitari solent, ut tandem quasi continuo esuriens cum instinctu naturae conflictatus solus, non nisi meditationum arduae indaginis helluo tandem tanquam lucerna oleo destituta naturae suis necessitatibus frustratae debitum solvere coactus fuerit. Mea qvidem sententia est, eib⁹ una saltem coena cibo usque ad satietatem uti et, quae inde resultant incommoda, sustinere, donec corpus robur majus nactum fuerit.

In fanaticorum quibusdam animi minime sede sua motae vel vanarum specierum ludibriis fascinati vel nec moti, nec quod accipit fanaticis vel terribilamentis commentitiis agitati

In permultis mentis sede sua motae

In permultis animi morbis quibus accessendus est fanum cum quibus conflentur quorum causa in qui in quibus ubi imaginatio fascinata effera vel cancellis rationis transilendo magna et incompt et inaudita sonat vel aegritudine oppressa vanis terricolamentis misere affligitur medicum consultus est medium pertundere venam quam argumentis mentem sede sua motam argumentis ad meliorem frugem reducere velle consultius est et fanaticorum multis multis helleborum quam sanam rationem medicatricem adhibere praestat.

Ut curatius finem nostrum persequamur, animi cavendum praecipue existimo, ne diverso studio et litteris naturalium rerum diuersa plane via persequentes medici aut philosophi cancellos sui negotii mi transiliant vel et quasi pollypragmosynæ quadam abrepti philosophus medicum vel medicus philosophum agere velle videatur. Limites autem ethi⁹ utrique haud dubie ita constituuntur, ut Medico competat animo aegrotanti per media corpori adhibita, Philosopho autem de corpori per mentis influxum opem ferendi.

Quaestio est, utrum Medicina in homine medicina facienda sit eadem ratione ac in pecore servo ars, quam vocant veterinariam. Qui medicinam solum mechanicam sectantur, quos olim quales e Hoffmanni schola prodierunt, posterius contendunt, quantum nempe licet per fabricam corporis in utroque animantium genere similem. qui posterius statuunt, quos vocant Stahlianos, mentis vim insignem in morbis sanandis aut acuendis celebrant. Philosophi est ad posterius mentem advertere mentem.

Est enim in pecore quidem pariter ac in homine mira illa principii sentientis et moventis facultas, quam imaginationem vocant, qua, quae, non sunt absentia, tanquam praesentia, quae nunquam fuerunt nec forsitan esse possunt, ut vera animo sistere possunt. Verum in pecore haec vis non arbitrio quodam ipsius animalis et deliberato proposito regitur, sed serviti agitur stimulis et animae elateribus a natura ipsi insitis absque ullo voluntatis potestate influxu. affectus ganglia tanquam claustra perrumpunt. Hinc quanquam premat etiam animal quaedam mentis in captivitatem redactum animae quaedam aegritudo, tamen atra illa cura, qua stat miserum humanum genus affligitur quaeque in eis solicitudinis expers fugit animal. Hinc impotentes animi motus, quos affectus vocant, in homine e per vana imaginationis ludibria, si non majorem impetum, saltem longiori durationem et intime pectus concutiunt. Hinc motuum tetrorum, quos convulsuos vocant, et morbi caduci per imaginationis quoddam contagium late serpens communio et etiam artificium, quod proprie medici non est, sola vi imaginandi in alia fortius vel per aliorum aliud de fortius per varietatem impulsuum distracta vel aliunde avocata medicinam faciendi. Hinc aegri fiducia in medico posita loco remediis vel debilissimis robur addit.

Quod phreneticos attinet, hos puto magis medicorum quam philosophorum curae commendandos esse, quia mens aegra sede sua mota parum sentit mentis sanae regulas, ad quas sentiendas requiritur, ut ipsa sit sui compos, et quia hunc morbum ut plurimum connatum et stemmati insitum deprehendimus, aut, si forte alia quaedam causa inciderit, haec tamen in visceribus potius quam animi penetralibus inhaerere censenda est.

Vtrum omnia medicamina non nisi per vim sentiendi et movendi animae totum corpus pervadentis et curantis opem ferant, vt Stahlii est sententia, an multa quoad maximam partem ipsorum vis sit mere mechanica, in artis peritorum iudicium esto. Verum utrum vis cogitandi humana praecipua quadam vi polleat, qua superat animantia p bruta, de hoc quaestio est philosophi.

Forsitan somnus ipse non a lassitudine corporis pendet, verum potius lassitudo a somnolenti ab corporis motibus vitalibus destituti (in organo organo sensorio) absentia. qui mentem omni conscientia sui privat, facile somno sepelitur.

Lusus et quidem lucri causa inceptus mentem varie concutit.

Corporis motus a medico non philosophi dicti aegroto corpus debilitant, nisi sociali quadam delectatione condiantur et mentem bene afficiant.

Fuit philosophus dialecticus, qui ita sophismati cuidam incubuit continuo ardore solvendi, ut plane emarcuerit et plumbeis calceis indigeret.

In coena conductit corpori animum non solum solutum curis, verum etiam hilaritatem compositum ab omni cogitatione ser fixa ac stabili avertere. Cui inservit potissimum confabulatio, amica disceptatio, risus potissimum vel in cachinnum erumpens. Hic maxima mens vim suam corpus intime moventem exserit.

Regimen mentis, quod Medicorum est, ~~ne intra term~~ consistit solum in variis remediis, quibus menti per curam corporis subveniri possit et vel animi morbos pellere vel imminentes arcere ~~vel~~ et sartam tectamque ipsius sanitatem servare possint. **Vbicunque** Qvotiescunque mediis animo immediate adhibitis ~~vel~~ ~~ad~~ mentem exhilarandam ~~vel~~ aut ad curarum levamen vel ad sopiendos ~~saepe~~ ~~numero~~ ~~etiam~~ partim, nonnunquam vero ad excitandos ~~etiam~~ ~~impotentest~~ animi motus ~~aptis~~ affectus corpori aegroto ~~sub et medie~~ subvenire et medicaminum salubrem ~~inf~~ efficaciam promovere molitur, toties Medicus agit Philosophum, quod quidem tantum abest, ut vituperari possit, ut potius vix qvicquam laude dignus majori encomio extolli mereatur. Verum tale mentis regimen proprius non Medicorum, sed philosophorum aut, si mavis, Medicorum non qualium, sed ceu philosophorum vocandum appellandum erit. **Contra ea** Nihilo tamen secius Regimen Mentis, quod Medicorum est, ~~utique nihilo minus~~ satis late patet. Atrocissima ~~qua~~e ~~quod~~ genus humanum circumveniunt mala vel ~~qua~~e ipsam mentem ~~vel~~ sede sua movent ~~quod fit in Phreneticis~~ vel in affectus praecipites agunt frenaque rationis executiunt ~~ut~~, quod accedit iracundis aut salacibus lascivis, aut rationis usum eripiunt, quod fit bliteis, aut ~~quod~~ ~~sanct~~ captantes umbras ~~per in et per inane~~ ~~captantes~~ volitantes et aliqua cum rationis specie insanientes faciunt, quos Fanaticos appellamus, vel ~~qua~~e mentem ~~a~~tra ~~c~~ura sub nomine vel Melancoliae vel hypochondriae ~~a~~tra ~~c~~ura ~~haec mala~~ misere torquent: haec et plura mala ~~ad~~ regmini mentis, quod Medicorum est, iure subiiciuntur, ~~quia ut~~ ~~corpus~~ ~~quia~~ ~~qua~~e in corpore potius quam mente ~~residet~~ ~~mentis inimicus~~ quaerenda est mali scaturigo et menti subvenire ~~vel~~ venaesectione ~~vel~~ aut cathartico remedio quam argumento admonitionibus institutione et argumentis opem ferre praestat.

Primo in censem venit almae et sospitatrixis Naturae per animam ad corporis salubritatem adhibita opera in statu ordinario hominis sani seposito illo influxu praeternaturali, cum affectus claustra perrumpunt, qvibus natura mentem a motibus suis vitalibus arcere studuit.

Corpus curare non est cuticulam, quod dicunt, curare ~~aut omnes~~, genio suo semper indulgere, labores et molestias arcere, quod est hominis mollis et delicatuli, sed quasi illud ceu demandatum nobis a natura pignus sartum et incolume finique suo ~~aptum~~, h. e. omnibus vitae negotiis par, tam ferendis molestiis quam exantlandis laboribus, haud impar servare.

Regimen Corporis, quod philosophorum est, vel regimen, cuius leges dicunt philosophi cuilibet vel ex infima plebe vel ~~quod sibi uts~~ qvo qvilibet philosophus tanquam eruditus vitae suae ipse moderator est et quibus illum obtemperare necesse est, qvatenus est Philosophus h. e. vitam degens rerum perscrutationibus intentam. Dari etiam potest lex regendae mentis medici, quatenus medicinam facit, qualis est, qui mentem [ab] a motibus per misericordiam liberam servat &c &c.

Primo mens soluta curis nec brutorum instar ut in brutis pronis et ventri tantum obedientibus omni ad animantibus humo tantum affixa pabulo quasi nutrimento quodam ~~seu pabulo~~ et quasi pabulo indiget cogitati vescitur pabulo quodam ipsi convenienti, nempe cogitationum se varietate et vicissitudine, quarum inops rodit cor et exedit ipsius corporis vires vitales. **Hinc** aut, si hoc iam vitio quodam labore, quod ~~nis~~ benefica natura facile corrige nisi in negotiis suis non turbata facile emendatum foret, mens huic aegritudini gravius incumbit et mala adauget. Hinc necesse est, ut mens vel amoenitatibus exhilaretur vel efficietur laboribus distringatur.

Quid sit somnus, hoc una cum ignarissimis ignoro et, qui hoc naturae ad reparandas vires institutum artificium se perspicere putat, illi audacter cum vate accino: Quod mecum nescit, solus vult scire videri. Mens vacans cogitationibus immergit nos somno et somniis vicem vigilarum sustinentibus.

Munus medici est ~~proprie~~ ~~tantum~~ immediate corpus concernit, nunquam animam, nisi mediante corpore et cura ipsius. Si corpori subvenire studet medicus per vim aliquo animae, tunc agit Philosophum. Contra ea Phil adminiculum corpori per animam praestitum

Quaestio prima: utrum mentis influxus etiam ad motus vitales requiratur.

An anima non solum ut sensitiva, sed etiam ut rationalis per arbitrium influat.

Zuerst ist die auf sich selbst, vornehmlich den Körper, gerichtete Aufmerksamkeit dem Körper nachtheilig, unterhält die Krankheiten, vornehmlich Krämpfe. Die auf das Gemüth gerichtete Aufmerksamkeit schwächt den Körper. diarium observatoris sui ipsius. Daher dissipation nützlich, zuletzt schlaf, der eine dissipation durch Träume, also motion ist ohne figirtes selbstbewustseyn. Unterredung ist innere motion mit continuirlicher Zerstreuung. Innere Vorwürfe sind dem Körper sehr nachtheilig. Affecten die keine nachempfindung enthalten, sind nützlich, Sehnsuchten schädlich.

Bewegungen ohne Gemüthsgerötzlichkeit schaden.

Die Verachtung der Reizte des Lebens ist das Mittel, es zu erhalten. Es ist nicht die apathie der Gleichgültigkeit, sondern der Gleichmäßigkeit, mit allem Ernst in pflichten, aber mit Kaltsinn im Genuss verbunden.

Motus corpori per animam impressi illud intime in principio vitali male vel bene afficiunt. Huic expatriatio solitaria non proficia.

Wie der Zustand der Künste und Wissenschaften in Aegypten, Persien und Indien gewesen: darin liegt uns nichts; wir haben sie von den Griechen. Bey ihnen war Religion ohne Gottsglehrte, Gesetzgebung ohne Rechtsgelehrte und Arzte ohne Medicinische Wissenschaft; alles war Gebrauch, von tradition abstammend und durch Erfahrung verbessert. Wissenschaften waren nur Philosophie und Mathematik, die sich damals noch nicht verbunden hatten. Die nur als Geistesübungen betrachtet wurden *

Es ist die Frage, ob nicht die zum Teil mühsame und ängstliche Träume nach einer Überladung im Schlaf nützlich sein.

* und auf jene bürgerliche Einrichtung keinen Einflus hatten. Die Christliche Religion hat das Verdienst, daß sie sich mit der Philosophie und der Gantzen Weisheit der Alten vereinigen ließ. Nun entsprang theologie, mit ihr philosophie, auf Gesetze und Heilkunde angewandt. Doch waren diese drey die Hauptwissenschaften, weil sie zur Staats Wohlforth nöthig waren.

Qvodlibet omnia circum quoque trahit trahiturque ab aliis iisdem vicissim. Solus omnium stator et conservator est autor systematis, non pars.

Quantum ~~mens non solum~~ animus non solum qui curis solu tantum solutus et ~~hilaris~~ serenus, sed lusibus aut jocis exagitatus et ad exhilarandam societatem inito quasi certamine et vel imo prope ad affectus confinia evectus sermocinantum ardor et contentio in coena functiones corporis vitales adiuuet, ~~sodaliter~~ eoenantes coepulantes quotidie experiuntur, quibus eoepu imp large eoepula et coenare licet et vel se ingurgitare ciborum copia, cuius qvorum dimidium solitarii ~~absumere consumisse noxiun foret~~ non impune consumserint. Mira hinc mentis humanae ~~commotae~~ concitatae vis ad in adaugendo corporis robore elucet, ~~quamdiu~~ dummodo intra fines animi sui compotis maneat. Quamprium Simulac autem hos exce migravit et claus excessit adeoque cancellos sanae rationis migravit, incredibile est, quanto impetu adoriatur sedem ips et convellat vitale principium, perrumpens forsitan in affectu quodam, quae Angli cuiusdam medici est sententia, in furore perturbatione claustra illa arecentia motus voluntarios ab influxu in organa vitalia arcentia, quae nervorum Ganglia vocantur. Consultum itaque est Philosopho omnibus, qvorum vitae ratio mentem magis quam corpus intento cuidam negotio adstringit, legem scribere socialiter sodaliter, si fieri potest, coenandi, non solum ut menti quo animum otio reficiant, sed etiam ut salubri mutuo sermocinantum consortio impulsu eieant; nam uteunque eo identidem in motum svaviter commoveant, praesertim in quando corporis nutriendi cura habenda est. Qvanquam enim, quae in omnibus sapientis est quae ventri prorsus obtemperat solum indulget intemperantia, maxime fugienda tamen et, quod ut apprime dicit Horatius: corpus onustum hesternis --, tamen sapientia non nouercae instar genium suum defraudare et frugalitate tabescere poseit exigit. Vid Audi Sic Mendelssohnium illustrem Philosophum usque adeo corporis utique variis infirmitatibus affectum ta ideoque ad temperantiam strenue servandam adactum tamen, ad ullis ne paruis et mox transituris tangeretur stomachi molestiis, usque adeo abstinentem fuisse audiuimus, ut prope continuo esuriens animi qvidem ad studia apti serenitatem incolumitatem sartam servaret, corporis autem vires ita labefactaret, ut, quae virum hominem semel saltim quotidie satis, quantum satis est, nutritum vix male habere tangeret injuria, virum desideratissimum temperantia nimia exhaustum convelleret et e vivis eriperet.

Rerum humanarum vicissitudo, qua qvicquid molitur audax molitur Japeti genus, firmo stare talo nescium voluitur per aeternos ~~nostrarum~~ mutationum ordines, non solum gentes et imperia, sed etiam literarum studia ~~cir implicat~~ ~~vortice vertigine sua implicat~~ et circumagitat: In gente Graeca et a qua nostrum tempus artes suas, a qua per Romanorum docilem industriam ~~tam~~ artes ingenias quam scientias accepimus, literarum studia absque legum auxilio magna ceperunt incrementa versat et circumagitat irrequieto turbine nihilque humani firmo stare talo patitur. Hinc gentium nec imperiis aut gentibusve nec moribus aut artibus, partim ingenius liberalibus, partim usui communi inservientibus, non idem status et color sed ne moles ignava torpeat aeterna vertigine rotata moles aliam semper ne ignava torpeat volvitur et circumagitur.

Die Wissenschaften stehen so wie die Menschen unter der Vorhergehenden Bestimmung, daß, nachdem sie lange Zeit wie Wilde sich abgesondert angebaut und haben, sie zuletzt in Gesellschaft, zuerst in kleine, dann größere Zusammenstoßen, bis sie endlich ein System bilden, darin ein jeder Theil dem anderen behülflich ist, ohne sich doch zu vermischen, sondern ihre Grenzen genau von einander zu unterscheiden, wie Staaten, die nicht in eine Universalmonarchie, sondern zuletzt in einen großen Volkerbund vereinigt werden, da eine jede sich innerlich fruchtbar und wohlgeordnet macht und jede jede ein Centrum ist, auf dessen Erhaltung sich die übrige beziehen und keine mit Abbruch der anderen wachsen kann. Bald verschlukte die dialectic, bald die Theologie, bald moral, bald Gesetzgebung alles.